

Jack London

CHOROBA SAMOTNEGO WODZA

Syn Flory Wellman i H.W. Chaneya. Nazwisko przyjął od ojczyma, Johna Londona. Autor powieści i opowiadań z wątkami autobiograficznymi. London miał niezwykle barwne życie. Samouk, był m.in. gazeciarem, trampem, kłusownikiem, marynarzem, poszukiwaczem złota w Klondike i reporterem. Jako korespondent wojenny relacjonował konflikt rosyjsko-japoński w 1905 r. i wojnę domową w Meksyku. W jego twórczości często pojawia się motyw samotnej walki człowieka z panującym porządkiem społecznym i siłami przyrody.

Jego oparte na własnych przeżyciach powieści są zawieszane pomiędzy naturalizmem a przygodowym romantyzmem. Był socjalistą, ale inspirację czerpał z idei głoszonych przez Marksa, Darwina, Spencera i Nietzschego, dlatego w swoim światopoglądzie łączył idee socjalistyczne z teorią walki o byt i podziwem dla silnych jednostek.

Po śmierci Londona ukuto popularną do dziś plotkę, jakoby miał on popełnić samobójstwo. W ostatnich dniach życia pisarz uśmierzał wprawdzie bardzo silny ból morfiną i jest teoretycznie możliwe, że świadomie ją przedawkował, teza ta jednak nie znajduje potwierdzenia ani w dowodach, ani w świadectwach z pierwszej ręki. Przyczyną plotki prawdopodobnie był motyw samobójstwa w jego powieściach, w jednej z nich bohater w obliczu rychłej śmierci oraz strasznego bólu z pomocą lekarza popełnił samobójstwo przedawkowując morfinę.

Przełożył Kazimierz Piotrowski

